

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoKR/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117220084
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6117220084.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členov senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a JUDr. Zuzany Konárikovej, v právnej veci žalobcu LICITOR factoring, s.r.o., so sídlom Sládkovičova 6, 010 01 Žilina, IČO: 36 435 601, zastúpeného AKSK, s.r.o. so sídlom Nám. SNP 15, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 859 711, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Martin Dolník, proti žalovanému A. A. A., B., so sídlom kancelárie Horné záhrady 2, 974 01 Banská Bystrica, správca konkurznej podstaty úpadcu ELTECO, a.s. „v konkurze“, so sídlom Sládkovičova 37/A, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 17 321 719, zastúpenému Advokátska kancelária JAKUBČO, spol. s.r.o., so sídlom Horné záhrady 2, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 50 570 897, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Jaroslav Jakubčo, PhD., o určenie neúčinnosti popretia pohľadávok, eventuálne o určenie popretých pohľadávok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 62Cbi/14/2017-447 zo dňa 20. októbra 2022 takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 62Cbi/14/2017-447 zo dňa 20. októbra 2022, potvrdzuje.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom vo výroku I. určil, že že popretie peňažných pohľadávok veriteľa - obchodnej spoločnosti LICITOR factoring, s.r.o., so sídlom Sládkovičova 6, 010 01 Žilina, IČO: 36 435 601, uplatnených:

- prihláškou zabezpečenej pohľadávky č. 1 v celkovej výške 2.437.891,41 Eur s uplatneným poradím uspokojenia „E“ - iná pohľadávka, zapísaná v konečnom zozname pohľadávok pod por. č. 1575,
- prihláškou zabezpečenej pohľadávky č. 2 v celkovej výške 272.105,09 Eur s uplatneným poradím uspokojenia „E“ - iná pohľadávka, zapísaná v konečnom zozname pohľadávok pod por. č. 1574,
- súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok č. 1 (1) v celkovej výške 631.983,51 Eur s uplatneným poradím uspokojenia „E“ - iná pohľadávka, zapísaná v konečnom zozname pohľadávok pod por. č. 1570,
- súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok č. 1 (2) v celkovej výške 630.377,13 Eur s uplatneným poradím uspokojenia „E“ - iná pohľadávka, zapísaná v konečnom zozname pohľadávok pod por. č. 1571,
- súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok č. 1 (3) v celkovej výške 1.592,84 Eur, s uplatneným poradím uspokojenia „E“ - iná pohľadávka, zapísaná v konečnom zozname pohľadávok pod por. č. 1572,
- súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok č. 1 (4) v celkovej výške 91.011,67 Eur, s uplatneným poradím uspokojenia „E“ - iná pohľadávka, zapísaná v konečnom zozname pohľadávok pod por. č. 1573,

v konkurznom konaní vedenom pred Okresným súdom Banská Bystrica, pod sp. zn. 4R/8/2016 vo veci konkurzu vyhláseného na majetok úpadcu - ELTECO, a.s. „v konkurze“, so sídlom Sládkovičova 37/A, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 17 321 719, správcom Mgr. Robertom Antalom, so sídlom kancelárie Ul. Kláry Jarunkovej 2, 974 01 Banská Bystrica, zapísaným v zozname správcov vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR pod zn. S527 oznámením zo dňa 08. 06. 2017 je voči veriteľovi - LICITOR factoring, s.r.o., so sídlom Sládkovičova 6, 010 01 Žilina, IČO: 36 435 601, neúčinné.

2. Výrokom II. súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči správcovi konkurznej podstaty Mgr. Robertovi Antalovi, so sídlom kancelárie Ul. Kláry Jarunkovej 2, 974 01 Banská Bystrica určenia, že popretie peňažných pohľadávok žalobcu uplatnených v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica, pod č.k. 4R/8/2016 vo veci konkurzu vyhláseného na majetok úpadcu - prihláškou zabezpečenej pohľadávky č. 1 v celkovej výške 2.437.891,41 Eur, s uplatneným poradím uspokojenia „E“ - iná pohľadávka, zapísanej v konečnom zozname pohľadávok pod por. č. 1575, - prihláškou zabezpečenej pohľadávky č. 2 v celkovej výške 272.105,09 Eur, s uplatneným poradím uspokojenia „E“ - iná pohľadávka, zapísanej v konečnom zozname pohľadávok pod por. č. 1574, - súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok č. 1 (1.) v celkovej výške 631.983,51 Eur, s uplatneným poradím uspokojenia „E“ - iná pohľadávka, zapísanej v konečnom zozname pohľadávok pod por. č. 1570, - súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok č. 1 (2.) v celkovej výške 630.377,13 Eur, s uplatneným poradím uspokojenia „E“ - iná pohľadávka, zapísanej v konečnom zozname pohľadávok pod por. č. 1571, - súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok č. 1 (3.) v celkovej výške 1.592,84 Eur, s uplatneným poradím uspokojenia „E“ - iná pohľadávka, zapísanej v konečnom zozname pohľadávok pod por. č. 1572, - súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok č. 1 (4.) v celkovej výške 91.011,67 Eur, s uplatneným poradím uspokojenia „E“ - iná pohľadávka, zapísanej v konečnom zozname pohľadávok pod por. č. 1573, urobené oznámením správcu zo dňa 08.06.2017, je voči žalobcovi ako konkurznému veriteľovi neúčinné, eventuálne žalobca žiadal, aby súd určil, že peňažné pohľadávky žalobcu ako konkurzného veriteľa uplatnené v konkurznom konaní vyššie uvedenými prihláškami sú pohľadávkami zistenými, čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia a zabezpečenia v plnom rozsahu.

4. Žalobca ďalej v žalobe uviedol, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 4R/8/2016 zo dňa 08. 03. 2017, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 53/2017 dňa 16.03.2017, bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka - úpadcu ELTECO, a.s. „v konkurze“, so sídlom Sládkovičova 37/A, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 17 321 719 a do funkcie správcu bol ustanovený Mgr. Robert Antal. Žalobca si ako veriteľ dňa 02.05.2017 v zákonnej lehote 45 dní od vyhlásenia konkurzu prihlásil svoje pohľadávky voči úpadcovi v konkurznom konaní na predpísanom tlačíve, a to prihláškou zabezpečenej pohľadávky s por. č. 1 v celkovej výške 2.437.891,41 Eur, prihláškou zabezpečenej pohľadávky s por. č. 2 v celkovej výške 272.105,09 Eur a súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok s por. č. 1 (1. - 4.) v celkovej výške 1.354.965,15 Eur, pričom dňa 16.05.2017 bolo žalobcovi doručené potvrdenie správcu o formálnej správnosti uplatnených pohľadávok a ich zapísaní do zoznamu pohľadávok. Po uplynutí lehoty na popieranie pohľadávok bolo žalobcovi dňa 13.06.2017 doručené oznámenie podľa § 32 ods. 6 Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“), kde správca uznal pohľadávky prihlásené samostatnými prihláškami pod por. č. 1 a por. č. 2, čo do právneho dôvodu a len čo do výšky prihlásenej istiny, a to ako pohľadávky podriadené s tým, že podľa § 95 ods. 3 ZKR sa na prípadné zabezpečenie týchto pohľadávok neprihliada, preto sú pohľadávky uznané len ako nezabezpečené. Zostávajúce štyri pohľadávky boli správcom popreté čo do právneho dôvodu, výšky a poradia v celom rozsahu. Popretie uplatnených pohľadávok oznámením žalovaného zo dňa 08. 06. 2017 žalobca považuje v plnom rozsahu za neúčinné, nakoľko si žalovaný ako správca nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 32 ods. 5 ZKR, keď v doručenom oznámení o popretí pohľadávky zo dňa 08. 06. 2017 žalovaný neuviedol jediný dôvod popretia právneho dôvodu, výšky, či poradia uplatnených pohľadávok a ani konkrétnu sumu, v akej uplatnenú pohľadávku popiera. V odôvodnení popretia zabezpečovacieho práva sa žalovaný odvoláva len na paragrafové znenie ustanovenia § 95 ods. 3 ZKR bez akejkoľvek konkrétnej skutkovej, či právnej argumentácie. Žalobca mal za to, že pokiaľ je popretie uplatnených pohľadávok v plnom rozsahu neúčinné, nemalo by sa naň vôbec prihliadať.

5. Okresný súd tiež uviedol, že žalobca eventúalnym žalobným petitom žiadal, aby súd určil, že peňažné pohľadávky žalobcu ako konkurzného veriteľa uplatnené v konkurznom konaní uvedenými prihláškami sú pohľadávkami zistenými, čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia a zabezpečenia

v plnom rozsahu. Podľa žalobcu boli pohľadávky správcom popreté neoprávnene, majú za to, že dôvodnosť, výšku, poradie a zabezpečenie dostatočne preukázal. Žalobca ku každej jednotlivaj pohľadávke uviedol skutkové tvrdenia opisujúce okolnosti právneho dôvodu vzniku pohľadávok, ich vymáhateľnosti a výšky. Dôvodil tým, že všetky prihlásené pohľadávky nadobudol ako postupník na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 05.02.2017 od postupcu – Mgr. Diana Procházková – DANA, s miestom podnikania Dolné Rudiny 17, 010 01 Žilina, IČO: 33 857 083 (ďalej len „pôvodný veriteľ“). V súvislosti s prihláseným poradím pohľadávok a s prihlásením zabezpečovacieho práva k zabezpečeným pohľadávkam uviedol, že v prípade pôvodného veriteľa sa nejedná o osobu spriaznenú s úpadcom, nakoľko úpadca a pôvodný veriteľ nie sú a neboli prepojení cez osoby členov štatutárneho orgánu úpadcu, vedúceho zamestnanca, prokuristu alebo členov dozornej rady. Tiež sa nejedná o osoby blízke v zmysle § 116 Občianskeho zákonníka, keď osoba pôvodného veriteľa pohľadávok je síce nevlastnou predsedu predstavenstva úpadcu, avšak len samotná existencia pomeru kvalifikovaného ako rodinný, či obdobný, nepostačuje k prijatiu záveru, že ide osoby navzájom blízke, nakoľko nie je splnená zákonná podmienka týkajúca sa kvality a intenzity tohto vzťahu, kde ujmu, ktorú by utrpela niektorá z osôb v tomto pomere, by druhá osoba dôvodne pociťovala ako ujmu vlastnú. Žalobca mal za to, že pokiaľ nie je preukázané naplnenie druhého definičného znaku podľa § 116 OZ, nevlast vo vzťahu k svokrovi nie je automaticky a bez ďalšieho ani osobou spriaznenou s úpadcom v zmysle § 9 ods. 2 ZKR, preto v danom prípade na pohľadávky, ktoré vznikli medzi týmito osobami nemožno aplikovať ustanovenie § 95 ods. 3 ZKR a nemožno ich považovať za podriadené. Podľa žalobcu navyše správca opomenul právnu úpravu uvedenú v § 95 ods. 4 ZKR, v zmysle ktorej sa ustanovenie § 95 ods. 3 ZKR nepoužije, ak ide o uspokojenie veriteľa, ktorý nie je spriaznený s úpadcom a v čase nadobudnutia spriaznenej pohľadávky nevedel a ani pri vynaložení odbornej starostlivosti nemohol vedieť, že nadobúda spriaznenú pohľadávku.

6. Okresný súd ďalej uviedol, že uznesením č.k. 4R/8/2019-709 zo dňa 31.07.2017, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 152/2017 dňa 09.08.2017 súd odvolal Mgr. Roberta Antala z funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu a do funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu ustanovil JUDr. Jaroslava Jakubča, PhD. Súd preto ďalej pokračoval v konaní na strane žalovaného s novým správcom podstaty bez toho, aby o tejto skutočnosti vydal procesné rozhodnutie, nakoľko zmena v osobe správcu podstaty nepredstavuje zmenu subjektu, o ktorej by mal súd procesne rozhodovať.

7. Žalovaný v konaní potvrdil, že žalobca si v konkurznom konaní prihlásil svoje pohľadávky tak, ako to žalobca uviedol v žalobe a predchádzajúci správca ich zapísal do zoznamu pohľadávok pod poradovými číslami 1570 až 1575. Následne pôvodný správca listom zo dňa 08.06.2017 oznámil žalobcovi popretie všetkých pohľadávok s odôvodnením v takom znení, ako uvádzal žalobca. Žalovaný však so žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť. Nestotožnil sa s názorom žalobcu, že správca údajne nezdôvodnil popretie pohľadávok a neuviedol sumu, v akej pohľadávky popiera a ohľadom popretia zabezpečovacieho práva sa údajne odvoláva len na paragrafové znenie ustanovenia § 95 ods. 3 ZKR bez akejkoľvek konkrétnej skutkovej, či právnej argumentácie. Podľa žalovaného oznámenie o popretí pohľadávok adresované popretému veriteľovi je s poukazom na § 32 ods. 6 ZKR len notifikáciou popretia pohľadávky. Právne záväzne popierajúci prejav správcu je vyznačený len v zozname pohľadávok, ktorého obsahovo zhodný rovnopis je súčasťou je súdneho aj správcovského spisu. Ďalej žalovaný tvrdil, že k oznámeniu o popretí pohľadávok môže dôjsť a spravidla aj dochádza s určitým časovým odstupom od uplynutia lehoty na popieranie pohľadávok. Žalovaný tiež na obranu uviedol, že predchádzajúci správca zostavil zoznam pohľadávok v súlade s § 31 ods. 1 ZKR a tento v zákonnej lehote predložil konkurznému súdu. Zo zoznamu pohľadávok vyplýva, že pôvodný správca vykonal popretie pohľadávok dňa 01.06.2017, teda v posledný deň lehoty na popieranie pohľadávok, pričom v zozname pohľadávok popretie aj zdôvodnil. V zozname pohľadávok je riadne určená výška a poradie zistených pohľadávok. Podľa žalovaného mal žalobca ako popretý veriteľ možnosť nahliadnuť do zoznamu pohľadávok, prípadne požiadať pôvodného správcu o zaslanie výpisu z tohto zoznamu. Žalovaný má za to, že popretie pohľadávok nemôže byť preto považované za neúčinné. Ohľadom samotných dôvodov popretia pohľadávok sa žalovaný pridržiaval dôvodov, ktoré sú v popieranom prejave pôvodného správcu uvedené v zozname pohľadávok.

8. Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovaného a trval na tom, že popretie pohľadávok správcom nie je účinné. Poukázal na § 32 ods. 6 ZKR a tvrdí, že povinnosť správcu zapísať popretie do zoznamu pohľadávok a oznámiť popretie popretému veriteľovi musí byť splnená kumulatívne. Bez splnenia oboch týchto povinností nedochádza k účinnému popretiu pohľadávky. Žalobca tiež namietal, že oznámenie o popretí datované dňom 08.06.2017, bolo žalobcovi doručené dňa 13.06.2017, t.j. 13 dní po uplynutí zákonnej lehoty na popieranie pohľadávok, ktorá uplynula dňom 01.06.2017. Mal za to, že na dôvody popretia, hoci boli zapísané v zozname pohľadávok, ale v zákonnej lehote neboli oznámené žalobcovi

sa nemá prihliadať. Podľa názoru žalobcu, pokiaľ správcovi bránili v splnení oznamovacej povinnosti objektívne okolnosti, správca mal konať s odbornou starostlivosťou a podľa § 32 ods. 4 ZKR mal požiadať konkurzný súd o predĺženie lehoty na popieranie pohľadávok.

9. Žalovaný v konaní reagoval na vyjadrenie žalobcu a tvrdil, že prípadné nedostatočné oznámenie popretia pohľadávky veriteľovi môže mať dopad jedine na právo veriteľa na súdnu ochranu, resp. práva domáhať na súde určenia popretej pohľadávky, avšak za žiadnych okolností nespôsobuje neúčinnosť popretia. V tomto kontexte uviedol, že rozhodným dňom pre začatie plynutia lehoty na podanie žaloby o určenie popretej pohľadávky je deň doručenia predmetného písomného upovedomenia o popretí pohľadávky popretému veriteľovi. V danom prípade žalobca podal žalobu v rámci 30 dňovej lehoty od doručenia oznámenia o popretí pohľadávky, riadne a včas si uplatnil svoje právo na súdnu ochranu a žiadny negatívny dopad z prípadného nedostatočného oznámenia na právach žalobcu tu nenastal.

10. Okresný súd ďalej uviedol, že vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 62Cbi/14/2017-331 zo dňa 18.02.2020 tak, že v časti určenia neúčinnosti popretia peňažných pohľadávok žalobu zamietol, v časti určenia popretých pohľadávok čiastočne žalobe vyhovel a vo zvyšku žalobu zamietol. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací uznesením č.k. 41CoKR/23/2020-410 zo dňa 29.09.2021 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že súd prvej inštancie nedostatočným spôsobom odôvodnil žalobcom namietanú neúčinnosť popretia pohľadávok žalobcu zo strany správcu, keď pri posúdení včasnosti doručenia oznámenia o popretí žalobcovi zo strany správcu vôbec nebral do úvahy ustanovenie § 32 ods. 4 ZKR, ako aj ustanovenie § 203a ZKR. Odvolací súd prikázal súdu prvej inštancie v ďalšom konaní posúdiť žalobcom tvrdenú neúčinnosť popretia žalobcom prihlásených pohľadávok zo strany správcu v súlade s § 32 ods. 5 a 6 ZKR, vykonať dokazovanie na zistenie, či popretie pohľadávok obsahuje všetky zákonné náležitosti. Tiež mu prikázal prísť k opätovnému preskúmaniu dôvodov popretia pohľadávok žalobcu až v prípade, ak súd prvej inštancie dospeje k záveru, že popretie pohľadávok zo strany správcu má všetky predpísané náležitosti v súlade s § 32 ods. 5 ZKR a bolo doručené v zákonnej lehote.

11. Po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie žalobca zotrval na podanej žalobe, ako aj na dôvodoch v nej uvedených. Žalovaný zotrval na svojich tvrdeniach o nedôvodnosti uplatnenej žaloby žalobcom a tvrdil, že keďže si správca splnil svoju zákonnú povinnosť včas, pohľadávky boli správcom popreté a popretie zapísané do zoznamu pohľadávok v zákonnej lehote, nebol dôvod na to, aby správca žiadal o predĺženie lehoty podľa § 32 ods. 4 ZKR. Zároveň žalovaný zotrval na tom, že vzťah C. D. B. a E. A. B. je vzťahom spriaznených osôb. Keďže v priebehu konania bola vypočítaná jedine C. B., pre objektívnosť žalovaný trval na vykonaní výsluchu Ing. Juraja Procházku a účtovníčok úpadcu A. F. a G. H..

12. Súd prvej inštancie následne preskúmal výpis zo zoznamu pohľadávok a konštatoval, že žalovaný už v rámci svojho písomného vyjadrenia k žalobe k popretiu jednotlivých prihlásených pohľadávok žalobcu poskytol súdu výpis zo zoznamu pohľadávok, kde citoval znenie popieracieho prejavu predchádzajúceho správcu tak, ako bolo vyznačené v zozname pohľadávok založenom v súdnom spise, pričom súd na návrh žalovaného uvedené aj porovnal so zoznamom pohľadávok predloženým žalovaným a zoznamom pohľadávok nachádzajúcim sa v konkurznom spise Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 4R/8/2016, pričom zistil, že popretie pohľadávok s uvedenými dôvodmi popretia bolo v zozname pohľadávok zapísané s dátumom 01.06.2017.

13. Súd citoval znenie predmetného popieracieho prejavu predchádzajúceho správcu a tiež uviedol, že u všetkých pohľadávok prihlásených súhrnou prihláškou s poradovým číslom 1570 až 1573 bolo správcom popreté aj poradie uspokojenia pohľadávok s obsahovo identickým odôvodnením popretia ako u pohľadávok pod poradovým číslom 1574 a 1575.

14. Ďalej súd konštatoval, že po dôkladnom preskúmaní zoznamu pohľadávok, ktoré správca doručil konkurznému súdu v tabuľkovom formáte zistil, že pri zabezpečených pohľadávkach (poradové číslo 1574 a poradové číslo 1575) v stĺpci určenom pre výšku zistenej pohľadávky je uvedená suma zodpovedajúca uznanej istine 2.150.177,80 Eur a 250.000,-Eur a pri nezabezpečených pohľadávkach (poradové číslo 1570 až 1573), ktoré boli správcom popreté v celom rozsahu, je v stĺpci určenom pre výšku zistenej pohľadávky uvedená suma 0,-Eur. Riadky prislúchajúce jednotlivým pohľadávkam v stĺpci určenom pre výšku popretej sumy vyplnené nie sú.

15. Súd prvej inštancie zároveň konštatoval, že z výpisu z Obchodného vestníka č. 122/2017 zo dňa 27.6.2017, v ktorom bol zverejnený oznam správcu a Zápisnica z prvého zasadnutia veriteľského výboru úpadcu ELTECO a.s., Sládkovičova 37/A, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 17 321 719 súd zistil, že prvá schôdza veriteľov sa konala dňa 21.06.2017. Z pripojeného konkurzného spisu Okresného súdu Banská Bystrica č.k.4R/8/2016 súd zistil, že zoznam pohľadávok bol konkurznému súdu správcom doručený osobne, prostredníctvom podateľne súdu dňa 14.06.2017. Konkurzný súd v konkurznom konaní nevyužil

postup podľa § 32 ods. 4 ZKR a nerozhodoval o predĺžení lehoty na popieranie pohľadávok, pričom správca o predĺžení tejto lehoty v konkurznom konaní nežiadal.

16. Súd prvej inštancie zároveň z listu správcu Mgr. Roberta Antala zo dňa 08.06.2017 zistil, že tento bol žalobcovi doručený dňa 13.06.2017, pričom správca žalobcovi oznámil, že jeho pohľadávky, ktoré boli prihlásené do konkurzu na majetok úpadcu, boli správcom popreté, čo do právneho dôvodu, výšky a poradia takto: „Pohľadávka prihlásená v celkovej sume 272.105,09 Eur bola správcom popretá čo do právneho dôvodu, výšky a poradia s tým, že správca túto uznal len do výšky prihlásenej istiny a v tejto výške ju uznal ako pohľadávku podriadenú. Podľa ustanovenia § 95 ods. 3 ZKR sa na jej prípadné zabezpečenie neprihliada, preto je uznaná, ako pohľadávka nezabezpečená. Pohľadávka prihlásená v celkovej sume 2.437.891,41 Eur bola správcom popretá čo do právneho dôvodu, výšky a poradia s tým, že správca túto uznal len do výšky prihlásenej istiny a v tejto výške ju uznal ako pohľadávku podriadenú. Podľa ustanovenia § 95 ods. 3 ZKR sa na jej prípadné zabezpečenie neprihliada, preto je uznaná ako pohľadávka nezabezpečená. Zostávajúce štyri pohľadávky boli správcom popreté čo do právneho dôvodu, výšky a poradia v celom rozsahu, t.j. správca ich neuznal ani v čiastočnej výške. Pre prípad, že by predmetné pohľadávky boli pravé, čo do právneho dôvodu a výšky, hoci aj len sčasti, správca poprel ich poradie s tým, že tieto pohľadávky v takomto prípade môžu byť zistené ako pohľadávky podriadené“.

17. Okresný súd po vykonaní dokazovania konštatoval, že na základe zhodných skutkových tvrdení považoval za nesporné, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 4R/8/2016 zo dňa 08.03.2017, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 53/2017 dňa 16.03.2017, bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka ELTECO, a.s. a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený Mgr. Robert Antal, teda s poukazom na § 23 ods. 1 v spojení s § 199 ods. 9 ZKR účinky vyhlásenia konkurzu nastali dňa 17.03.2017, t.j. nasledujúci deň po zverejnení súdneho rozhodnutia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku.

18. Súd tiež vyhodnotil za nesporné, že základná lehota na prihlasovanie pohľadávok v konkurze v zmysle § 28 ods. 2 ZKR uplynula dňom 02.05.2017 a zákonná lehota na popieranie pohľadávok prihlásených v základnej prihlasovacej lehote určená v ustanovení § 32 ods. 3 písm. a) ZKR uplynula dňom 01.06.2017. Podľa okresného súdu bolo nesporné, že žalobca si dvomi samostatnými prihláškami a jednou súrnou prihláškou v základnej prihlasovacej lehote včas prihlásil do konkurzu celkovo šesť svojich pohľadávok, ktoré v zozname pohľadávok správcom boli zapísané pod poradovými číslami 1570 až 1575.

19. Za sporné v konaní súd považoval, či správca prihlásené pohľadávky žalobcu poprel účinným spôsobom, keď oznámenie o popretí pohľadávok datované dňom 08.06.2017 bolo žalobcovi doručené až dňa 13.06.2017, hoci lehota na popieranie pohľadávok uplynula dňom 01.06.2017 a v oznámení správca neuviedol žiadne konkrétne dôvody, pre ktoré pohľadávky poprel.

20. Súd prvej inštancie v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu opätovne preskúmal správcom učené popretie pohľadávok v tom smere, či popretie obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle § 32 ods. 5 ZKR, a či bolo žalobcovi doručené v zákonnej lehote. Súd v tomto smere skúmal, či správca postupoval v súlade s § 32 ods. 6 ZKR, teda či popretie pohľadávok bez zbytočného odkladu zapísal do zoznamu pohľadávok a oznámil popretie žalobcovi.

21. Súd konštatoval, že zákonné ustanovenie § 32 ods. 5 ZKR určuje obligatórne náležitosti popretia pohľadávok, pričom ich absencia má za následok neúčinnosť popretia pohľadávky v tom zmysle, že popretie v konkurze prihlásenej pohľadávky, ktoré nemá zákonom predpísané náležitosti sa považuje „ex lege“ za neúčinné. Vychádzajúc z tohto zákonného ustanovenia súd konštatoval, že popretie pohľadávok musí obsahovať dôvody popretia. V prípade, že správca (alebo iný veriteľ) popiera výšku, v popieracom prejave musí uviesť sumu, ktorú popiera. Rovnako podľa súdu prvej inštancie platí, že pri popretí poradia musí uviesť poradie, ktoré uznáva, ako aj v prípade popretia zabezpečovacieho práva, rozsah jeho popretia.

22. Podľa okresného súdu v danom prípade nebolo sporné, že všetky žalobcom v konkurze prihlásené pohľadávky boli popreté čo do právneho dôvodu, výšky a poradia. Nahliadnutím do zoznamu pohľadávok, nachádzajúc sa v konkurznom spise, ako aj na základe výpisu zo zoznamu pohľadávok predloženého žalovaným v tomto incidenčnom konaní mal súd preukázané, že správca po preskúmaní pohľadávok žalobcu, prihlásené pohľadávky uplatnené ako zabezpečené pohľadávky samostatnými prihláškami, uznal ako pohľadávky podriadené, čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti a čo do výšky v časti istiny. Zároveň do zoznamu pohľadávok zapísal popretie pohľadávky v časti príslušenstva, poradia uspokojenia a zabezpečenia pohľadávky, v zozname tiež vyznačil dátum popretia 01.06.2017 (posledný deň na popieranie pohľadávok) a uviedol dôvody ich popretia tak, ako súd prvej inštancie v rozsudku citoval. Ďalej súd uviedol, že žalovaný rovnako preskúmal pohľadávky žalobcu uplatnené súhrnnou prihláškou, kde tieto poprel v celom rozsahu, čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti a čo

do výšky, pričom aj tu v zozname vyznačil dátum popretia 01.06.2017 a uviedol dôvody ich popretia. U každej z popretých pohľadávok žalobca uviedol výšku sumy, ktorú uznáva, neuviedol však sumu, ktorú popiera, a to aj napriek zneniu ustanovenia § 32 ods. 5 ZKR, v zmysle ktorého sa v prípade popretia výšky musí uviesť suma, ktorú správca popiera.

23. Súd mal ďalej za to, že správca neuviedol sumu, ktorú popiera ani v liste zo dňa 08.06.2017 doručenom žalobcovi dňa 13.06.2017, ktorým žalobcovi oznámil, že všetky jeho pohľadávky boli správcom popreté čo do právneho dôvodu, výšky a poradia s tým, že pohľadávku prihlásenú v celkovej výške 272.105,09 Eur a pohľadávku prihlásenú v celkovej výške 2.437.891,41 Eur uznal len čo do výšky prihlásenej istiny a tieto uznal ako pohľadávky podriadené a s poukazom na § 95 ods. 2 ZKR ako nezabezpečené. Predloženým písomným oznámením správcu zo dňa 08.06.2017 mal súd preukázané, že pri pohľadávkach uplatnených súhrnnou prihláškou správca neuviedol sumu, ktorú popiera a u žiadnej z popretých pohľadávok žalobcovi neoznámil dôvody ich popretia.

24. Nahliadnutím do konkurzného spisu mal súd tiež preukázané, že správca doručil rovnopis zoznamu prihlásených pohľadávok s vyznačením popretých pohľadávok konkurznému súdu v zákonnej lehote v zmysle § 31 ods. 2 vykonávacej vyhlášky k ZKR v spojení s § 31 ods. 3 ZKR, keď tento doručil konkurznému súdu dňa 14.06.2017, teda viac ako päť dní pred konaním prvej schôdze veriteľov, ktorá sa konala dňa 21.06.2017. Okrem splnenia tejto povinnosti boli podľa názoru súdu prvej inštancie zákonnou povinnosťou správcu v zmysle § 32 ods. 6 ZKR bez zbytočného odkladu nielen zapísať popretie pohľadávok do zoznamu pohľadávok, ktoré doručoval súdu, ale aj písomne oznámiť popretie pohľadávky bez zbytočného odkladu veriteľovi popretých pohľadávok, t.j. žalobcovi tak, aby žalobca mal možnosť sa s dôvodmi popretia ním prihlásených pohľadávok riadne oboznámiť. Podľa názoru súdu prvej inštancie je pravdivé tvrdenie žalobcu, že okamih doručenia písomného oznámenia správcu veriteľovi je rozhodujúci pre určenie začiatku plynutia prekluzívnej lehoty na podanie incidenčnej žaloby (§32 ods. 9 ZKR). Súd však v tomto smere konštatoval, že žalobca ako veriteľ pre podanie kvalifikovanej žaloby musí včas poznať popretia jeho pohľadávky, teda písomné oznámenie správcu nie je len formálnym úkonom správcu, ale musí spĺňať aj určité obsahové náležitosti. Súd zastal názor, že nemožno od veriteľa spravodlivo žiadať, aby počas plynutia prekluzívnej lehoty na podanie incidenčnej žaloby sám zisťoval dôvody a rozsah popretia jeho pohľadávky u správcu alebo nahliadnutím do konkurzného spisu. Súd na základe uvedeného dospel k záveru, že správca mal postupovať v súlade s § 32 ods. 6 ZKR, ktoré nadväzuje na ustanovenie § 32 ods. 5 ZKR, a teda mal žalobcovi doručiť bez zbytočného odkladu oznámenie o popretí pohľadávok obsahujúce všetky náležitosti v zmysle § 32 ods. 5 ZKR, čo v danom prípade správca neurobil.

25. Zároveň súd dodal, že ak pre vysoký počet pohľadávok správca nemohol dodržať zákonom stanovenú lehotu na popretie pohľadávok, mal možnosť v súlade s § 32 ods. 4 ZKR požiadať konkurzný súd o predĺženie lehoty na popieranie pohľadávok a tým získať dostatočný časový priestor na vyhotovenie a doručenie písomného oznámenia o popretí pohľadávok žalobcovi. Súd považoval za preukázané, že lehota na popretie pohľadávok v danom prípade uplynula dňom 01.06.2017 a správca popretie pohľadávok zapísal do zoznamu pohľadávok k poslednému dňu tejto lehoty, avšak písomné oznámenie o popretí pohľadávok správca doručil žalobcovi až dňa 13.06.2017. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že správca nedoručil oznámenie žalobcovi bez zbytočného odkladu tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 32 ods. 6 ZKR.

26. Zároveň súd uviedol, že keďže popretie pohľadávok zo dňa 08.06.2017 správcom Mgr. Robertom Antalom neobsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle § 32 ods. 5 ZKR, je toto popretie neúčinné „ex lege“. Súd v danom prípade z dôvodu právnej istoty žalobe žalobcu v prvej časti žalobného návrhu vyhovel. Nakoľko sa žalobca druhým eventuálnym petitom domáhal určenia pravosti popretých pohľadávok a súd prvému petitu vyhovel, o druhom už nerozhodoval (poukaz na uznesenie NS SR sp.zn. 4Cdo/113/2010, ako aj rozhodnutie NS SR č.k. 3Cdo/347/2009). Z tohto súd nevyhodnocoval ani skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu týkajúce sa dôvodov popretia jednotlivých pohľadávok a s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania nevykonal dokazovanie výsluchom predsedu predstavenstva úpadcu Ing. Juraja Procházku a ani výsluchom pani F. a H. tak, ako to navrhoval žalovaný. Súd vykonanie dokazovania smerujúceho k preukázaniu pravosti prihlásených pohľadávok nepovažoval za účelné, keďže súd dôvody popretia pohľadávok vzhľadom na neúčinnosť popretia nepreskúmaval.

27. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v zmysle zásady úspechu tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

28. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

29. Žalovaný podal odvolanie z dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

30. Žalovaný vo vzťahu k napadnutému rozsudku uviedol, že trvá na svojich skutkových tvrdeniach a právnej argumentácii prezentovanej v tomto súdnom konaní a žiada, aby jeho doterajšia argumentácia a prostriedky procesnej obrany boli zohľadnené aj v odvolacom konaní.

31. Žalovaný trvá na tom, že zo zoznamu pohľadávok vyplýva, že pôvodný správca vykonal popretie pohľadávok dňa 01.06.2017, teda v posledný deň lehoty na popieranie pohľadávok, pričom v zozname pohľadávok popretie aj zdôvodnil. V zozname pohľadávok je riadne uvedená výška, poradie zistených, ako aj popretých pohľadávok. Podľa žalovaného žalobca ako popretý veriteľ mal možnosť nahliadnúť do zoznamu pohľadávok, prípadne požiadať pôvodného správcu o zaslanie výpisu z tohto zoznamu. Žalovaný zopakoval dôvody popretia pohľadávok, ktoré boli v popieracom prejave pôvodného správcu uvedené v zozname pohľadávok.

32. Pokiaľ súd argumentoval ustanovením § 32 ods. 5 ZKR v znení účinnom v čase vyhlásenia konkurzu, žalovaný považoval za nevyhnutné poukázať na samotný obsah oznámenia o popretí pôvodného správcu, ktorý v odôvodnení rozsudku súd dokonca cituje. Žalovaný opätovne odcitoval obsah oznámenia o popretí pôvodného správcu a má za to, že z prejavu bývalého správcu je dostatočne zrejmé, v akom rozsahu boli konkrétne pohľadávky popreté, nakoľko z daného vyplýva jednak celková suma predmetnej pohľadávky, ako i to, v akom rozsahu bola pohľadávka popretá, ako výška napr. „istiny“ resp. jej „celková výška“ vyplýva jednak zo samotného obsahu prihlášky pohľadávky, ako i z pôvodného správcu vyhotoveného zoznamu pohľadávok, z ktorého možno jasne vyčítať „popretú výšku“ jednotlivých pohľadávok. Z daného je podľa žalovaného jednoznačné s poukazom na pravidlá gramatického výkladu, že v prípade slovného spojenia „popreté v celom rozsahu, resp. neuznané ani v časti“ toto slovné spojenie obsahuje aj informáciu o výške popretia a zároveň aj informáciu o tom, v akom rozsahu pôvodný správca pohľadávky poprel. Nie je potrebné v takom prípade uvádzať konkrétne číselné vyjadrenie sumy popretej pohľadávky. V tejto súvislosti je podľa žalovaného nutné poukázať i na skutočnosť, že v prípade popierania pohľadávok zo strany správcu príslušné zákonné ustanovenia a na tieto nadväzujúci procesný mechanizmus neukladajú správcu použiť pri popieraní formulár s vopred stanoveným vizuálom a náležitosti tak, ako je to v prípade ich popretia veriteľom. Z daného má žalovaný za to, že nie je možné uvedené naplnenie podmienok vyplývajúcich z citovaných ustanovení chápať formalisticky a neprihliadať na celkový obsah popierajúceho prejavu.

33. Pokiaľ konajúci súd vyslovil názor, že „správca mal postupovať v súlade s § 32 ods. 6 ZKR, ktoré nadväzuje na ustanovenie § 32 ods. 5 ZKR“, a teda mal žalobcovi doručiť bez zbytočného odkladu oznámenie o popretí pohľadávok obsahujúce všetky náležitosti v zmysle § 32 ods. 5 ZKR, čo „v danom prípade správca neurobil“, žalovaný v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že oznámenie o popretí pohľadávok adresované popretému veriteľovi je s poukazom na ustanovenie § 32 ods. 6 ZKR len notifikáciou popretia pohľadávky. Právne záväzný popierací prejav správcu je vyznačený len v zozname pohľadávok, ktorého obsahovo zhodný rovnopis je súčasťou súdneho spisu aj správcovského spisu. K oznámeniu o popretí pohľadávok môže dôjsť (a spravidla aj dochádza) s určitým časovým odstupom od uplynutia lehoty na popieranie pohľadávok. Tak, ako to konštatoval konajúci súd, pôvodný správca riadne zostavil zoznam pohľadávok v súlade s ustanovením § 31 ods. 1 ZKR a tento v zákonnej lehote predložil konkurznému súdu. Zo zoznamu pohľadávok vyplýva, že pôvodný správca vykonal popretie pohľadávok dňa 01.06.2017, pričom v zozname pohľadávok popretie aj zdôvodnil, kde je riadne určená výška a poradie zistených pohľadávok. Žalobca ako popretý veriteľ mal možnosť nahliadnúť do zoznamu pohľadávok, prípadne požiadať pôvodného správcu o zaslanie výpisu z tohto zoznamu, pričom popretie pohľadávok s poukazom na dané nemôže byť považované za neúčinné. Slovné spojenie, resp. termín bez zbytočného odkladu alebo bezodkladne ako definícia lehôt sa vyskytujú v Občianskom, ako aj v Obchodnom zákonníku, avšak v žiadnom ich ustanovení nenájdeme legálnu definíciu uvedených pojmov. V zmysle judikatúry nie je správne pokúšať sa o paušalizovanie, maximalizovanie, či minimalizovanie takejto lehoty, ale je nutné vždy prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, nie je preto možné určiť všeobecnú lehotu, v ktorej by urobený právny úkon ešte bol považovaný za včasný a v ktorej lehote by už nebol považovaný za včasný. Podľa žalovaného je na základe uvedeného zrejmé, že pôvodný správca vykonal popretie pohľadávok dňa 01.06.2017, pričom v zozname pohľadávok popretie aj zdôvodnil, kde je riadne určená výška a poradie zistených pohľadávok. Následne podaním zo dňa 08.06.2017 popretie predmetných pohľadávok oznámil veriteľovi, pričom s poukazom na skutočnosť, že predmetný konkurz prebiehajúci na majetok úpadcu je a bol konkurzom s veľkým počtom veriteľov a veľkým počtom popretých pohľadávok, čo je zrejmé i zo samotného obsahu a rozsahu zoznamu

pohľadávok, žalovaný má za to, že v danom prípade nie je možné od správcu spravodlivo požadovať, aby oznamoval popretie na nasledujúci deň po jeho vykonaní. Žalovaný mal za to, že nie je možné, aby správca v rámci lehoty na popieranie pohľadávok pohľadávky nielen posúdil, ale aj poprel a toto popretie aj „obratom“ oznámil. Práve preto zákonodarca ustanovil lehotu na uskutočnenie notifikácie spojením „bezodkladne“, a teda s prihliadnutím na danú skutkovú situáciu, ktorú nie je možné paušalizovať. Vzhľadom na uvedené má žalovaný za to, že časový úsek, v akom zo strany pôvodného správcu došlo k popretiu pohľadávok žalobcu a jeho následnému oznámeniu, bol primeraný a v danom rozsahu nemožno uvedené popretie považovať za popretie nenapĺňajúce podmienky príslušných ustanovení ZKR. Zároveň žalovaný dodal, že správca deň skutočného doručenia oznámenia nemôže priamo ovplyvniť, a teda mu uvedené nemožno pripisovať na farchu. Zároveň podľa žalovaného platí, že ani neskoršie doručenie oznámenia o popretí nemôže spôsobiť neúčinnosť uskutočneného popierajúceho prejavu a zároveň nijako nezasahuje ani do práv veriteľa popretej pohľadávky, ktorému lehota na podanie žaloby plynie až od doručenia notifikácie o popretí.

34. Žalovaný tiež nesúhlasí s tým, že správca mal v tomto prípade žiadať súd o predĺženie lehoty na popieranie v konkurze prihlásených pohľadávok v zmysle § 32 ods. 4 ZKR.

35. Žalovaný tiež poukázal na to, že správca si splnil svoju zákonnú povinnosť včas, a to dňa 01.06.2017, t.j. posledný deň lehoty na popieranie pohľadávok, teda pohľadávky boli správcom popreté a popretie zapísané do zoznamu pohľadávok bolo v zákonnej lehote, preto nebol dôvod na to, aby správca žiadal o predĺženie lehoty podľa § 32 ods. 4 ZKR. Zároveň žalovaný poukázal na to, že popretie pohľadávok bolo vykonané účinným spôsobom, keď popierací prejav správcu je automaticky zachytený v zozname pohľadávok predloženom konkurznému súdu v zákonnej lehote, ktorý dôvody popretia, ako aj rozsah popretia obsahuje.

36. K bodu 45. odôvodnenia rozsudku, v ktorom súd bez ďalšieho konštatuje, že popretie pohľadávok neobsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle § 32 ods. 5 ZKR, a preto je toto popretie potrebné považovať za neúčinné „ex lege“, žalovaný považoval za nevyhnutné poukázať na všeobecné interpretačné pravidlá, v zmysle ktorých sa každý právny úkon konajúceho vykladá podľa jeho obsahu. Pri posudzovaní úkonu je tak treba mať na zreteli vždy prednostne jeho obsah. Neúčinnosť popretia konštatovaná súdom bola podľa názoru žalovaného dôsledkom neprimeraného formalizmu pri posudzovaní popierajúceho prejavu správcu, ktorý mal byť neúčinný pre absenciu zákonných náležitostí. V zmysle uvedenej argumentácie je podľa žalovaného zrejme, že pôvodný správca obsahom predpísaných právnych i procesných úkonov naplnil všetky zákonom požadované podmienky pre relevantné uskutočnenia popretia. Podľa žalovaného orgány verejnej moci by nemali pri interpretácii zákonných ustanovení postupovať príliš formalisticky, nakoľko prístup môže vyústiť v nespravodlivé rozhodnutie. Pri výklade a aplikácii právnych predpisov teda nemožno opomíňať ich účel a zmysel, ktorý nie je vyjadrený len v slovách a vetách toho-ktorého zákonného predpisu, ale i v základných princípoch právneho štátu (nález Ústavného súdu SR č.k. I.ÚS 155/2017 z 31. augusta 2017).

37. V tejto súvislosti žalovaný poukázal i na samotné základné procesné zásady vyplývajúce z článku 11. ods. 2 CSP.

38. Vo vzťahu k danému je podľa žalovaného nevyhnutné poukázať i na fakt, že Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom rozhodnutí č.k. 14Co/14/2020-331 zo dňa 22.09.2020 iba a len konštatoval, že „súd prvej inštancie v ďalšom konaní posúdi žalobcom tvrdenú neúčinnosť popretia žalobcom prihlásených pohľadávok zo strany správcu v súlade s § 32 ods. 5 a 6 ZKR“, t.j. neuložil konajúcemu súdu akúkoľvek povinnosť ani nejudikoval priamy názor smerujúci k rozhodnutiu súdu prvej inštancie tak, ako tento uvedené poňal. Žalovaný mal za to, že Krajský súd v Banskej Bystrici uvedený záver konštatoval v nadväznosti na nedostatočné vysporiadanie sa s danými skutočnosťami, resp. nedostatočné odôvodnenie uvedených zo strany príslušného súdu rozsudkom č.k 13C/21/2017-275 zo dňa 16.07.29019.

39. Žalobca sa písomne k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

40. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, § 380 ods. 1, § 383 CSP), prejednal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje vo výroku za vecne správny, preto ho podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

41. Primárne krajský súd uvádza, že v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nedošlo k takému postupu, ktorý by mal za následok vadu konania, následkom ktorej by došlo k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci. Po oboznámení sa s postupom a celým priebehom konania pred súdom prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že nedošlo ani k nesprávnemu procesnému postupu, ktorým by žalovaný ako odvolateľ

mal znemožnené uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Krajský súd uvádza, že žalovanému nebolo odňaté žiadne právo, ani znemožnený výkon žiadneho práva, ktoré má zaručené procesno-právnym predpisom, pretože žalovaný mal umožnené uplatňovať svoje práva a oprávnené záujmy, ako aj uskutočňovať prostriedky procesnej obrany voči žalovanému nároku.

42. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

43. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

44. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

45. V preskúmvanej veci krajský súd nezistil dôvod k tomu, aby zo strany odvolacieho súdu došlo k zopakovaniu alebo doplneniu dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie. V danom prípade preto vychádzal zo skutkového zistenia zisteného súdom prvej inštancie. Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania žalovaným dospel krajský súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav potrebný pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil podľa § 220 ods. 2 CSP. S dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie sa krajský súd stotožňuje a v podrobnostiach na tieto dôvody odkazuje.

46. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že popretie peňažných pohľadávok žalobcu uplatnených v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod č.k. 4R 8/2016 vo veci konkurzu vyhláseného na majetok úpadcu prihláškou zabezpečenej pohľadávky č. 1 v celkovej výške 2.437.891,41 Eur, s uplatneným poradím uspokojenia „E“- iná pohľadávka, zapísané v konečnom zozname pohľadávok pod por.č. 1575; prihláškou zabezpečenej pohľadávky č. 2 v celkovej výške 272.105,09 Eur, s uplatneným poradím uspokojenia „E“ - iná pohľadávka, zapísanej v konečnom zozname pohľadávok pod por.č. 1574; súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok č. 1 (1.) v celkovej výške 631.983,51 Eur, s uplatneným poradím uspokojenia „E“ - iná pohľadávka, zapísanej v konečnom zozname pohľadávok pod por.č. 1570; súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok č. 1 (2.) v celkovej výške 630.377,13 Eur, s uplatneným poradím uspokojenia „E“ - iná pohľadávka, zapísané v konečnom zozname pohľadávok pod por.č. 1571; súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok č. 1 (3.) v celkovej výške 1.592,84 Eur, s uplatneným poradím uspokojenia „E“ - iná pohľadávka, zapísanej v konečnom zozname pohľadávok pod por.č. 1572; súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok č. 1 (4.) v celkovej výške 91.011,67 Eur s uplatneným poradím uspokojenia „E“ - iná pohľadávka, zapísanej v konečnom zozname pohľadávok pod por.č. 1573, urobené oznámením správcu zo dňa 08.06.2017, je voči žalobcovi ako konkurznému veriteľovi neúčinné, eventuálne žalobca žiadal, aby súd určil, že peňažné pohľadávky žalobcu ako konkurzného veriteľa uplatnené v konkurznom konaní uvedenými prihláškami sú pohľadávkami zistenými, čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia a zabezpečenia v plnom rozsahu.

47. O predmetnej žalobe žalobcu súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom č.k. 62Cbi/14/2017-331 zo dňa 18. februára 2020 tak, že výrokom I. žalobu v časti, čo do určenia, že popretie peňažných pohľadávok žalobcu uplatnených v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod č.k. 4R/8/2016, prihláškou zabezpečenej pohľadávky č. 1, zapísanej v konečnom zozname pohľadávok pod por.č. 1575, prihláškou zabezpečenej pohľadávky č. 2, zapísanej v konečnom zozname pohľadávok pod por.č. 1574 a súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok č. 1, zapísaných v konečnom zozname pohľadávok pod por. č. 1570 I. 1573, žalovaným je neúčinné, zamietol. Výrokom II. súd určil, že peňažná pohľadávka žalobcu uplatnená v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod č.k. 4R/8/2016, vyhlásenom na majetok úpadcu ELTECO, a.s. „v konkurze“ so sídlom Sládkovičova 37/ A, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 17 321 719 – prihláškou zabezpečenej pohľadávky č. 1 dňa 02.05.2017 v celkovej výške 2.437.891,41 Eur s uplatneným poradím uspokojenia – „iná pohľadávka“, zapísaná v konečnom zozname pohľadávok pod por.č. 1575 a uznaná žalovaným vo výške prihlásenej istiny 2.105.177,80 Eur, je čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, čo do výšky 2.341.063,10 Eur, čo do poradia uspokojenia a zabezpečenia pohľadávky oprávnená, - prihláškou zabezpečenej pohľadávky č. 2 dňa 02.05.2017 v celkovej výške 272.105,99 Eur s uplatneným poradím uspokojenia – „iná pohľadávka“, zapísaná v konečnom zozname pohľadávok pod por.č. 1574 a uznaná žalovaným vo výške prihlásenej istiny 250.000,-Eur, je čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, čo do výšky 268.491,52 Eur, čo do poradia uspokojenia a zabezpečenia pohľadávky oprávnená, - súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok č. 1 (1) v celkovej výške 631.983,51 Eur, s uplatneným poradím uspokojenia – „iná

pohľadávka“, zapísaná v konečnom zozname pohľadávok pod por.č. 1570, je čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky a poradia uspokojenia pohľadávky v plnom rozsahu oprávnená. Výrokom III. súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom IV. súd rozhodol, že stranám náhradu trov konania nepriznáva. Predmetný rozsudok okresného súdu bol na základe podaného odvolania žalobcom aj žalovaným zrušený, a to uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41CoKR/23/2020-410 zo dňa 29. septembra 2021 a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

48. Okresný súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu doplnil dokazovanie a dospel k záveru, že popretie pohľadávok žalobcu špecifikovaných v žalobnom petite bývalým správcom úpadcu Mgr. Robertom Antalom je voči veriteľovi – žalobcovi právne neúčinné. Okresný súd dospel k záveru, že popretie uplatnených pohľadávok oznámením žalovaného zo dňa 08.06.2017, doručeným žalobcovi dňa 13.06.2017 je právne neúčinné z dôvodu, že žalovaný ako správca neuviedol dôvod popretia právneho dôvodu, výšky, či poradia uplatnených pohľadávok a ani konkrétnu sumu, v akej uplatnenú pohľadávku popiera, teda si nesplnil povinnosti mu vyplývajúce z ustanovenia § 32 ods. 5 ZKR a zároveň dospel k záveru, že toto oznámenie nebolo bývalým správcom – žalovaným oznámené žalobcovi bez zbytočného odkladu, čo tiež bolo v rozpore s § 32 ods. 6 ZKR. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie, keďže popretie pohľadávok veriteľa – žalobcu považoval za právne neúčinné, nerozhodoval o eventuálnom petite.

49. Podľa § 32 ods. 1 ZKR, znenia účinného v čase vyhlásenia konkurzu, každú prihlásenú pohľadávku správca porovná s účtovnou a inou dokumentáciou úpadcu, zoznamom záväzkov, prihliadne na vyjadrenia úpadcu a iných osôb a vykoná aj vlastné šetrenie. Ak pri skúmaní zistí, že pohľadávka je sporná, je povinný ju v spornom rozsahu poprieť.

50. Podľa § 32 ods. 3 písm. a) ZKR, znenia účinného v čase vyhlásenia konkurzu, pohľadávku možno poprieť do 30 dní od uplynutia základnej lehoty na prihlasovanie pohľadávok.

51. Podľa § 32 ods. 5 ZKR, znenia účinného v čase vyhlásenia konkurzu, ten, kto pohľadávku popiera, musí popretie pohľadávky vždy zdôvodniť, pričom pri popretí výšky musí uviesť sumu, ktorú popiera, pri popretí poradia uviesť poradie, ktoré uznáva, pri popretí zabezpečovacieho práva uviesť rozsah popretia, inak je popretie neúčinné. Ak bola popretá pohľadávka čo i len čiastočne potvrdená súdom, zodpovedá ten, kto pohľadávku poprel, veriteľovi popretej pohľadávky za škodu, ktorú mu spôsobil popretím pohľadávky, ibaže preukáže, že konal s odbornou starostlivosťou.

52. Podľa § 32 ods. 6 ZKR, znenia účinného v čase vyhlásenia konkurzu, popretie pohľadávky správca bez zbytočného odkladu zapíše do zoznamu pohľadávok a písomne oznámi veriteľovi, ktorého pohľadávka bola popretá.

53. Podľa § 32 ods. 9 ZKR, znenia účinného v čase vyhlásenia konkurzu, veriteľ má právo domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, pričom žaloba musí byť podaná voči všetkým, ktorí poprel pohľadávku. Toto právo musí byť uplatnené na súde voči všetkým týmto osobám do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, inak zanikne. Právo na určenie popretej pohľadávky je uplatnené včas aj vtedy, ak bola podaná žaloba v lehote na nepríslušnom súde.

54. Z odvolacích námietok žalovaného vyplýva, že uvádza skutočnosti a argumenty, ktoré prezentoval už počas celého konania pred súdom prvej inštancie, pričom súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozsudku s týmito argumentmi vysporiadal a odôvodnil, prečo považuje popretie pohľadávok žalobcu uplatnených v konkurznom konaní za právne neúčinné. Žalovaný sa však nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie a má za to, že pôvodný správca vykonal popretie pohľadávok dňa 01.06.2017, t.j. v posledný deň lehoty na popieranie pohľadávok, pričom v zozname pohľadávok popretie aj zdôvodnil, pričom žalovaný tiež zastáva názor, že žalobca mal možnosť nahliadnuť do zoznamu pohľadávok, prípadne požiadať pôvodného správcu o zaslanie výpisu z tohto zoznamu.

55. Odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie nesúhlasí s tvrdením žalovaného a poukazuje na ustanovenie § 32 ods. 5 ZKR, ktorý správne stanovuje obsahové náležitosti popretia. Odvolací súd zastáva názor, že každý, kto pohľadávku popiera, teda bez ohľadu na to, či je to správca, alebo veriteľ, musí popretie pohľadávky vždy zdôvodniť. Z tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že pri popretí výšky musí popierajúci subjekt uviesť sumu, ktorú popiera, pri popretí poradia musí uviesť poradie, ktoré uznáva, a pri popretí zabezpečovacieho práva musí uviesť rozsah popretia, inak je popretie neúčinné. Odvolací súd má za to, že toto obligatórne určenie obsahových náležitostí popretia musí vyplývať aj z oznámenia správcu veriteľovi, ktorého pohľadávka bola popretá (§ 32 ods. 2 ZKR). Odvolací súd teda nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že súd prvej inštancie vykladal náležitosti podľa § 32 ods. 5 ZKR formalisticky, a teda že postup súdu bol formalistický, nakoľko súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci

sa striktnie riadil zákonnou úpravou, ktorá neumožňuje prijať iný výklad tohto zákonného ustanovenia, ako urobil súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku.

56. Z oznámenia bývalého správcu veriteľovi nevyplývajú dôvody popretia a zo žiadnych zákonných ustanovení nevyplýva popretému veriteľovi povinnosť zisťovať u správcu, resp. nahliadnutím do zoznamu pohľadávok, z akého dôvodu mu bola prihlásená pohľadávka zo strany správcu popretá. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že veriteľovi, ktorému bola prihlásená pohľadávka popretá, musí byť z doručeného oznámenia o popretí zrejme, z akých dôvodov správca pristúpil k tomuto popretiu pohľadávky, aby mohol v prekluzívnej lehote primerane reagovať žalobou na konkrétne dôvody, pre ktoré správca pohľadávku poprel. Pokiaľ teda správca v tomto oznámení žiadne dôvody žalobcovi neuviedol, odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že takéto popretie správcom je právne neúčinné.

57. Odvolací súd tiež konštatuje, že síce súhlasí s názorom žalovaného, že zákon nevymedzuje a neupravuje, čo sa považuje za lehotu „bez zbytočného odkladu“, avšak odvolací súd má za to, že takéto stanovenie lehoty je nutné skúmať vždy individuálne v tom ktorom konkrétnom prípade. V danom prípade súd prvej inštancie dospel k záveru, že pokiaľ lehota na popieranie pohľadávok skončila dňa 01.06.2017 a správca oznámil toto popretie veriteľovi – žalobcovi až podaním zo dňa 08.06.2017, ktoré bolo doručené žalobcovi ako veriteľovi dňa 13.06.2017, nie je oznámením zaslaným v súlade s § 32 ods. 6 ZKR bez zbytočného odkladu. S týmto názorom súdu prvej inštancie vyjadreným v odôvodnení napadnutého rozsudku sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Aj odvolací súd zastáva názor, že bývalý správca mohol využiť zákonnú možnosť a požiadať súd o predĺženie lehoty na popieranie pohľadávok, pokiaľ išlo o konkurz, kde si prihlásilo svoje pohľadávky veľa veriteľov a takýmto spôsobom a konaním s odbornou starostlivosťou mohol zabezpečiť, aby popretie pohľadávok bolo riadne odôvodnené a spĺňalo náležitosti v súlade s § 32 ods. 5 ZKR nielen v zozname pohľadávok, ale aby bolo aj zakomponované do jednotlivých oznámení zasielaných správcom veriteľom o popretí pohľadávok. Pokiaľ správca nepostupoval týmto spôsobom a neuviedol do oznámenia o popretí pohľadávky veriteľovi žiadne dôvody popretia (zrejme z dôvodov časového hľadiska), nemôže ísť o konanie správcu s odbornou starostlivosťou a takéto popretie je v súlade s § 32 ods. 5 ZKR právne neúčinné.

58. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukazuje na článok 11 ods. 2 CSP, teda na základné zásady Civilného sporového poriadku, z ktorého vyplýva, že pri posudzovaní obsahu úkonov strán sporu sa predpokladá, že každá fyzická osoba konajúca ako stranu sporu alebo za stranu sporu má rozumné schopnosti na úrovni priemerne spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť v styku so súdom zmysel a účel konania, ako i jazykové vyjadrenie právnych noriem obsiahnutých v tomto zákone, odvolací súd konštatuje, že v danom prípade, pokiaľ ustanovenie § 32 ods. 5 ZKR taxatívne vymedzuje obsahové náležitosti popretia, potom nie je možné popretie, ktoré tieto obsahové náležitosti nemá, vykladať spôsobom navrhnutým žalovaným. Aj keď matematickými prepočtami mohol žalobca – veriteľ zistiť, v akej sume správca jeho pohľadávku popiera, z dikcie zákona však vyplýva, že správca musí uviesť sumu ktorú popiera, a preto na posúdenie obsahových náležitostí popretia správcom nie je možné aplikovať pravidlá v súlade s článkom 11 ods. 2 základných princípov Civilného sporového poriadku, pokiaľ si správca túto povinnosť nesplnil.

59. Vzhľadom na uvedené považoval odvolací súd všetky námietky žalovaného za nedôvodné.

60. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

61. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v nadväznosti na ustanovenie § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP.

62. Rozhodnutie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).